

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยง
ใช้สารเสพติดในการจำแนกกลุ่มเพศชายและเพศหญิงของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา

Relationship between Family Factors, Knowledge Factors and Group of
Friends Factor and Substance Use Risk Behaviors in Male and Female of
Sex Factor of Thai Youths in Hat Yai District, Songkhla Province

ปกรณ์ ลิ้มโยธิน^{1*}, เจตน์สฤกษ์ สังกษพันธ์², เก็ดถวา บุญปรากฏ³, ชิดชนก เริงเชาว์⁴
และอภิรักษ์ จันทวงศ์⁵

Pakorn Limyothin^{1*}, Jedsarid Sangkaphan², Kettawa Boonprakarn³,
Chidchanok Chengchao⁴ and Apirak Chanthawong⁵

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Assist. Prof. Dr., Faculty of Political Science, Hatyai University.

² อาจารย์ ดร., คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Lecturer Dr., Faculty of Political Science, Hatyai University.

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Assist. Prof. Dr., Faculty of Education Foundation and Liberal Arts, Hatyai University.

⁴ คณะศึกษาศาสตร์และสถานวิจัยนวัตกรรมทางการศึกษา และการเรียนการสอนที่เป็นเลิศ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

⁴ Faculty of Education and Research Center for Educational Innovations and Teaching and Learning
Excellence, Prince of Songkla University, Pattani Campus.

⁵ วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคใต้ จังหวัดสงขลา

⁵ Tinsulanonda Fisheries College, Regional Southern Institute of Vocational Education in Agricultural,
Songkhla.

*Corresponding author, E-mail: pakorn@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดในการจำแนกกลุ่มเพศชายและเพศหญิงของเยาวชนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี มีสัญชาติไทยและอาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 1,145 ตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนอยู่ในระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในขณะที่ปัจจัยครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนอยู่ในระดับต่ำมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนที่มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดสูง และมีกลุ่มเพื่อนที่ดีจะมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดลดน้อยลง โดยเยาวชนไทยกลุ่มเพศหญิงที่มีปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนไทยกลุ่มเพศหญิงที่มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดสูง และมีกลุ่มเพื่อนที่ดีจะมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดลดน้อยลง ในขณะที่เยาวชนไทยกลุ่มเพศชายที่มีปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติด อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนไทยกลุ่มเพศชายนั้น ซึ่งแม้จะมีปัจจัยครอบครัวที่ดี มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดสูง และมีกลุ่มเพื่อนที่ดีก็ไม่ขึ้นอยู่กับการมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดที่ลดลง

คำสำคัญ: ครอบครัว, ความรู้, พฤติกรรมเสี่ยง, สารเสพติด, เยาวชน

Abstract

The purpose of this research was to study the relationship between factors of knowledge, family factors, friends' factors, and risk behaviors of substance abuse among Thai youth in Hat Yai District, Songkhla Province. The sample group used in this study was the youth aged between 15-25 years who have Thai nationality and live in Hat Yai District, Songkhla Province, amount 1,145 samples. Sampling by multi-stage random sampling, using questionnaires as a research tool; in addition, the data was analyzed by using correlation coefficient statistics.

The results showed that the knowledge and friend factors had a negative relationship with the risk behaviors of substance use among youths at a very low level. The statistically significant results were at the level of .001; while, the family factors had a negative relationship with the risk behaviors of substance use of the youth at the very low level; which, were not statistically significant at the level of .05; which, showed that youth groups that are highly knowledgeable about substance abuse and good friends will have less risky behavior in using substance abuse. The Thai youth, the female sex factor, the knowledge factor and the group of friends factor had a statistically significant negative relationship with the substance use risk behavior. It showed that when the Thai youth group, the female group with high drug knowledge and good friends group, had less risk of substance use behavior, while the Thai youth, the male group with the family factor, The cognitive factor, and group of friends factor, had no statistically significant negative correlation with substance use risk behaviors, which showed that when Thai youths, male groups, despite having good family factors, were significantly being highly aware of drugs and having a good friend group is not dependent on lower risk behaviors.

Keywords: Family, Knowledge, Risk Behavior, Substance Abuse, Youth

บทนำ

การจับกุมและตรวจยึดสารเสพติดมีปริมาณมากเพิ่มขึ้นทุกวัน โดยพบว่า ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร/ปริมณฑล และพื้นที่ภาคกลาง ซึ่งเป็นแหล่งที่พักเก็บยาเสพติดระหว่างรอการส่งจำหน่ายในพื้นที่ และส่วนหนึ่งเป็นการลำเลียงส่งผ่านไปยังพื้นที่ภาคใต้ เพื่อส่งต่อไปยังประเทศที่สาม นอกจากนี้ ยังพบว่า ยาบ้า ไอซ์ และคีตามีน มีการขยายตัวในกลุ่มผู้ค้ารายย่อย และการแพร่ระบาดในกลุ่มผู้เสพ ส่งผลให้กลุ่มผู้เสพสามารถเข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายขึ้น เช่น ยาบ้า พื้นที่ที่มีการจับกุมรวมปริมาณของกลางได้ มากที่สุด คือ จ.เชียงราย จ.พระนครศรีอยุธยา และกรุงเทพมหานคร สารเสพติดประเภทไอซ์ พบการจับกุมได้มากที่สุดที่ จ.สงขลา และชุมพร โดยเฉพาะยาเสพติดประเภทที่ 5 ที่นิยมใช้กันในพื้นที่ภาคใต้ ถูกจับกุมมากที่สุดที่ จ.สงขลา สุราษฎร์ธานี พังงา ปัตตานี และตรัง และคีตามีน ขณะเดียวกันการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กลุ่มนักค้าแสวงหาผลประโยชน์โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) โดยเฉพาะระดับขายส่งรายย่อยและขายปลีกให้กับผู้เสพควบคู่กับการใช้บริการรับส่งพัสดุภัณฑ์ไปรษณีย์ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2561)

สถาบันทางสังคมที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้เยาวชนลดพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดได้ โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว ที่เป็นสถาบันสังคมที่เล็กที่สุดแต่เป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นสังคมแรกที่หล่อหลอมชีวิตของคนในครอบครัวให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน เป็นแหล่งผลิตคนเข้าสู่สังคม สังคมจะดีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การอบรมสั่งสอน หล่อหลอมพฤติกรรม การกระทำ ความคิด ความรู้สึก เรียกโดยรวมว่า ช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพของมนุษย์ สร้างและพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในสังคม ขณะเดียวกันสถาบันการศึกษาก็เป็นแบบแผนของการคิดและกระทำที่ให้ความรู้ การศึกษาแก่เยาวชน ส่งเสริมให้เยาวชนในสังคมเกิดความเจริญงอกงาม ให้บุคคลเป็นคนดี มีศีลธรรม มีค่านิยมที่ดีงาม รู้จักสิทธิหน้าที่ที่ตนพึงปฏิบัติต่อสังคมและประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการปฏิรูประบบสังคม เช่นเดียวกันกลุ่มหรือเพื่อน จะมีอิทธิพลต่อการเสพยา ถ้าอยู่ในกลุ่มที่ใช้จ่ายก็จะเกิดการชักชวนให้ทดลอง หรือในบางกรณี วัยรุ่นมักจะมีความรู้สึกว่าถ้าจะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มได้จะต้องเหมือน ๆ กับกลุ่ม ดังที่งานวิจัยของรชดี บินหวัง และเกษตรชัย และหิม (2559) พบว่า สภาพปัญหาเสพยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนนั้นอยู่ในขั้นที่น่าเป็นห่วง เยาวชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด โดยใช้สารเสพติดชนิดที่หาง่ายในพื้นที่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้เสพเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคมโดยทั่วไป พบว่าสาเหตุที่ทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสารเสพติดนั้นเกิดจาก ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนที่มีว่สุ่มกับสารเสพติด รวมทั้งเยาวชนในชุมชนขาดความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ จังพานิช (2558) พบว่า ความเสี่ยงในการติดยาเสพติดกับปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตน์สฤษฎ์ สังข์พันธ์ (2554) ได้ค้นพบจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า ปัจจัยกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะการปรับตัวเข้าหาเพื่อนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษา และเห็นได้ว่าปัจจัยกลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทที่สำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป

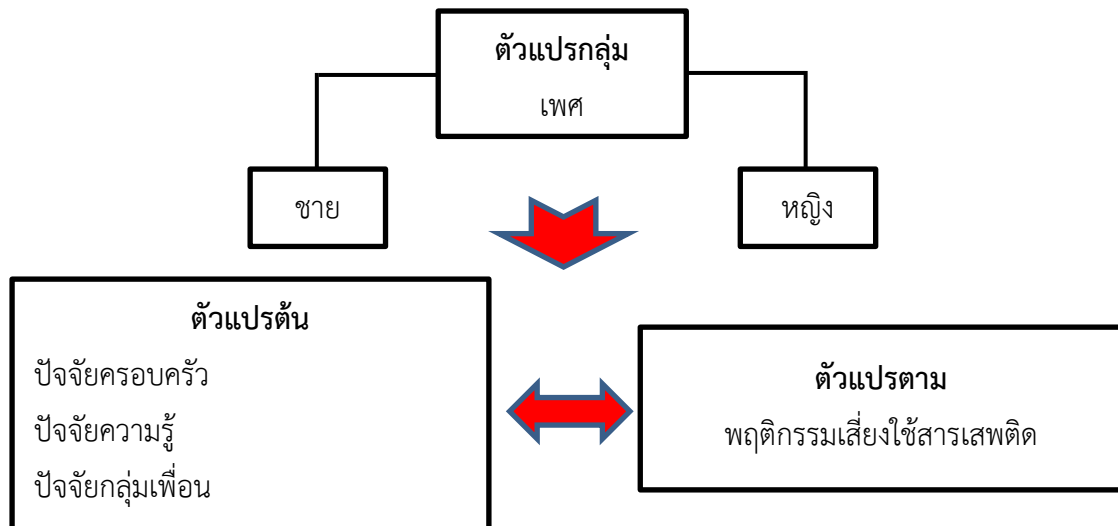
จากปรากฏการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดในการจำแนกกลุ่มเพศชายและเพศหญิงของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการป้องกัน พัฒนา และหาวิธีการแก้ไขปัญหา เพื่อช่วยในการเจริญงอกงามตามวัยของกลุ่มเยาวชน เพิ่มความตระหนักให้เยาวชนได้เล็งเห็นถึงพิษภัยของปัญหาเสพยาเสพติด ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เพื่อก้าวสู่คนรุ่นต่อไปในการพัฒนาสังคมรอบตัว และสังคมประเทศชาติต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดในการจำแนกกลุ่มเพศชายและเพศหญิงของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสารเสพติด พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชน สามารถแสดงกรอบแนวคิดการวิจัย ได้ดังนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมเสี่ยง หมายถึง การปฏิบัติตนของเยาวชนคนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้ตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติด เช่น การคบหาเพื่อนที่ติดสารเสพติด การอยู่ใกล้ชิดกับคนที่ติดสารเสพติด การไม่กล้าปฏิเสธหรือลองสารเสพติด

สารเสพติด หมายถึง สารที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ได้แก่ เฮโรอีน ยาบ้า ยาอี ผีน มอร์ฟีน โคเคน หรือโคคาอีน โคเคอีน เมทาโดน ยาแก้ไอที่มีตัวยาโคเคอีน กัญชา พืชกระท่อม บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

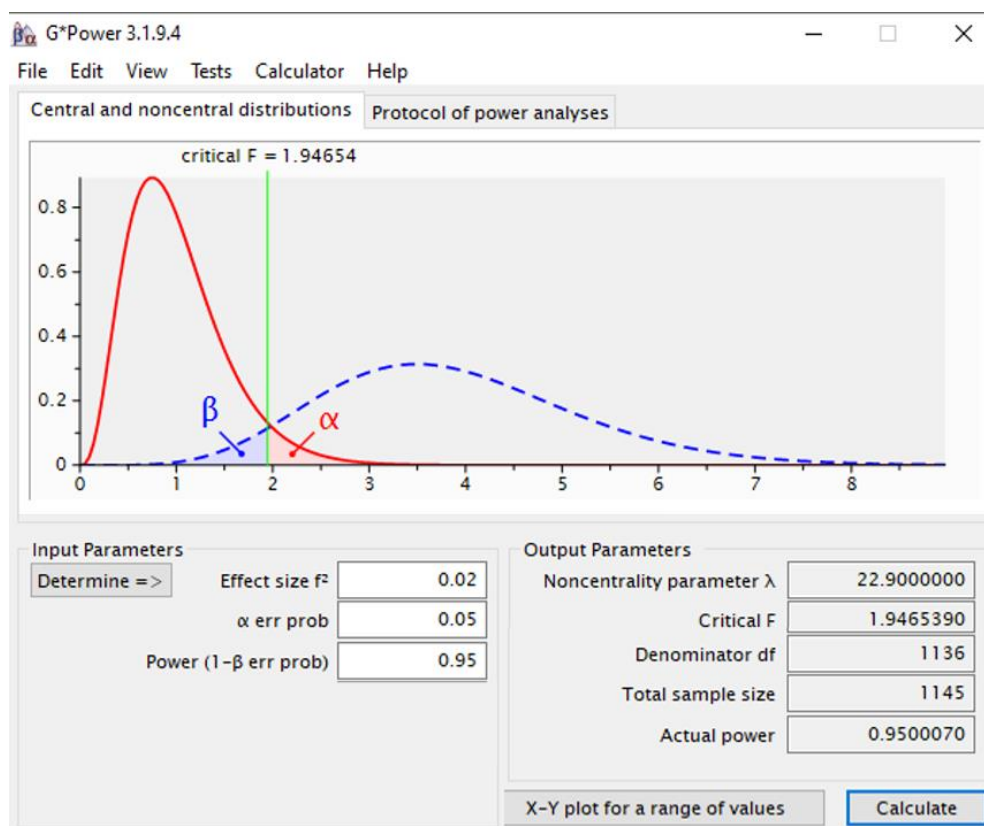
เยาวชน หมายถึง คนในวัยหนุ่มสาว คือ ผู้มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ตามความหมายในระดับสากลโดยสหประชาชาติ และมีสัญชาติไทย มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี เนื่องจากเป็นช่วงวัยหนุ่มสาว เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการเป็นเด็กและผู้ใหญ่ และสิ่งรอบตัวมักเป็นพิเศษ มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 4,416 คน (ระบบสถิติทางการทะเบียน, 2562) และกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G* Power (Franz Faul, Edgar Erdfelder, Albert-

Georg Lang and Axel Buchner. 2007) กำหนดขนาดอิทธิพลในระดับเล็ก (Small) ค่า effect size เท่ากับ .02 (Cohen, J. 1988) ค่า α err prob เท่ากับ .05 ค่า power of test ($1-\beta$ err prob) เท่ากับ .95 ได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 1,145 ตัวอย่าง ดังแสดงในภาพประกอบ 2 จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยสุ่มแบบชั้นภูมิจากทุกตำบลในอำเภอหาดใหญ่ ได้แก่ ตำบลหาดใหญ่ ควนลัง คุเต้ คอหงส์ คลองแห คลองอูตะเกา ฉลุง ทุ่งใหญ่ ทุ่งตำเสา ท่าข้าม น้ำน้อย บานพรุ และพะตง โดยสุ่มมาแบบโควตาตำบลละ 88 คน ตำบลหาดใหญ่ สุ่มมา 89 คน ขั้นตอนสุดท้ายสุ่มครัวเรือนจากตำบลโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยหยิบฉลากแบบไม่ใส่กลับคืนให้ได้ตัวแทนครัวเรือนที่มีเยาวชน

ภาพประกอบ 1 คำนวณตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G* Power

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) ส่วนของปัจจัยต่าง ๆ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยครอบครัว เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับประเด็น การทะเลาะภายในครอบครัว การอบรมสั่งสอน เยาวชน และการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว 2) ปัจจัยความรู้ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับประเด็นการให้ความรู้ การส่งเสริมและจัดฝึกอบรมของสถานศึกษา และการติดตามข้อมูลข่าวสารยาเสพติดของเยาวชน

3) ปัจจัยกลุ่มเพื่อน เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับประเด็นการคบหา การสังสรรค์และเกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อน การถูกเพื่อนชักชวน ทำทาลองเสพยาเสพติด และส่วนที่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติด ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับประเด็น การหลีกเลี่ยงกับบุคคลคนที่ติดสารเสพติด การกล้าปฏิเสธเมื่อถูกชวนเที่ยวหรือลองยาเสพติด การเข้าร่วมกิจกรรมป้องกันยาเสพติดต่าง ๆ

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย นิยามคำศัพท์ ตลอดจนการใช้ภาษา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งข้อคำถามที่ยอมรับได้จะต้องมีค่าตั้งแต่ .66 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1977) ผลจากทดสอบพบว่า ข้อคำถามมีค่าระหว่าง .67-1.00 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการวัดความสอดคล้องภายในของครอนบาค (Cronbach, 1951 อ้างถึงใน เจตน์สฤกษ์ สัจพันธ์, ชิตชนก เชียงเขาว์ และเกษตรชัย และหิม, 2562) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อคำถามเป็นรายข้อ (Corrected Item-Total Correlation) ซึ่งจะต้องมีค่า .30 ขึ้นไป (Nunnally, & Bernstein, 1994 อ้างถึงในเจตน์สฤกษ์ สัจพันธ์, ชิตชนก เชียงเขาว์ และเกษตรชัย และหิม, 2562) ผลจากการทดสอบพบว่า แบบสอบถามปัจจัยครอบครัวมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อคำถามเป็นรายข้ออยู่ระหว่าง .388 - .722 ปัจจัยความรู้มีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อคำถามเป็นรายข้ออยู่ระหว่าง .502 - .703 ปัจจัยกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อคำถามเป็นรายข้ออยู่ระหว่าง .336 - .704 และพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อคำถามเป็นรายข้ออยู่ระหว่าง .432 - .705

และหลังจากนั้นผู้วิจัยนำคำถามที่ผ่านเกณฑ์ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งค่าความเชื่อมั่นจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Burns, & Grove, 1997 อ้างถึงใน เจตน์สฤกษ์ สัจพันธ์, ชิตชนก เชียงเขาว์ และเกษตรชัย และหิม, 2562) ผลจากการทดสอบพบว่า แบบสอบถามปัจจัยครอบครัวมีค่าความเชื่อมั่น .803 ปัจจัยความรู้มีค่าความเชื่อมั่น .792 ปัจจัยกลุ่มเพื่อนมีค่าความเชื่อมั่น .746 และพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดมีค่าความเชื่อมั่น .809

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ นำมาลงรหัสคีย์ข้อมูล และนำมาหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

4.4.1 การตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นทางสถิติของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ในครั้งนี้ต้องมีการกระจายแจกแจงเป็นโค้งปกติเพื่อให้การวิเคราะห์มีความถูกต้องน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น พิจารณาจากค่าความเบ้ (skewness) ความโด่ง (kurtosis) ของตัวแปร เพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยพิจารณาว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษามีการแจกแจงเป็นโค้งปกติแบบตัวแปรเดียว (univariate normal distribution) โดยค่าความเบ้และความโด่งไม่ควรเกิน ± 1 (Stevens, 1992 อ้างถึงใน เจตน์สฤกษ์ สัจพันธ์, ชิดชนก เจริญเชาว์ และเกษตรชัย และหิม, 2562) และในกรณีที่ข้อมูลมีการแจกแจงไม่เป็นปกติผู้วิจัยจะทำการแปลงข้อมูล (de Vaus, 2002 อ้างถึงใน เจตน์สฤกษ์ สัจพันธ์, ชิดชนก เจริญเชาว์ และเกษตรชัย และหิม, 2562) ดังนี้

ข้อมูลที่มีความเบ้และความโด่งเป็นบวก อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยใช้เทคนิค negative reciprocal root

ข้อมูลที่มีความเบ้และความโด่งเป็นบวก อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยใช้เทคนิค log

ข้อมูลที่มีความเบ้และความโด่งเป็นบวก อยู่ในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ผู้วิจัยใช้เทคนิค squareroot

ข้อมูลที่มีความเบ้และความโด่งเป็นลบ อยู่ในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ผู้วิจัยใช้เทคนิค square

ข้อมูลที่มีความเบ้และความโด่งเป็นลบ อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยใช้เทคนิค cube

ผลการแจกแจงแบบปกติในภาพรวมแล้ว พบว่า ในภาพรวมแล้วไม่มีข้อมูลสุดโด่ง และความเบ้จึงสรุปได้ว่าตัวแปรมีการแจกแจงแบบปกติจึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น ดังตารางที่ 1 ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดในการจำแนกกลุ่มเพศชายและเพศหญิงของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตารางที่ 1 ค่าความเบ้(skewness) ความโด่ง (kurtosis) ของตัวแปร เพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร

ตัวแปร	ค่าความเบ้	ค่าความโด่ง	ข้อตกลงเบื้องต้น
ปัจจัยด้านครอบครัว	-.993	1.009	ผ่านเกณฑ์
ปัจจัยด้านความรู้	-.186	-.331	ผ่านเกณฑ์
ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน	-.875	.318	ผ่านเกณฑ์
พฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติด	.517	-.481	ผ่านเกณฑ์

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่าง (n) = 1145 ตัวอย่าง

ค่าความเบ้ (skewness) Std. Error = .072, ค่าความโด่ง (kurtosis) Std. Error = .144 ที่ปรับใช้แล้ว

4.4.2 การวิเคราะห์ต่อบัตถุประสงค์

การวิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อน กับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สถิติ Coefficient of correlation (Pearson's product moment) ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย (Hinkle, William, & Stephen, 1998, p.118 อ้างถึงใน เจตน์สฤกษ์ สัจพันธ์, ชิดชนก เจริญเชาว์ และ เกษตรชัย และหิม (2562) ดังนี้

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.90-1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
.70-.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50-.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30-.50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00-.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

ผลการวิจัย

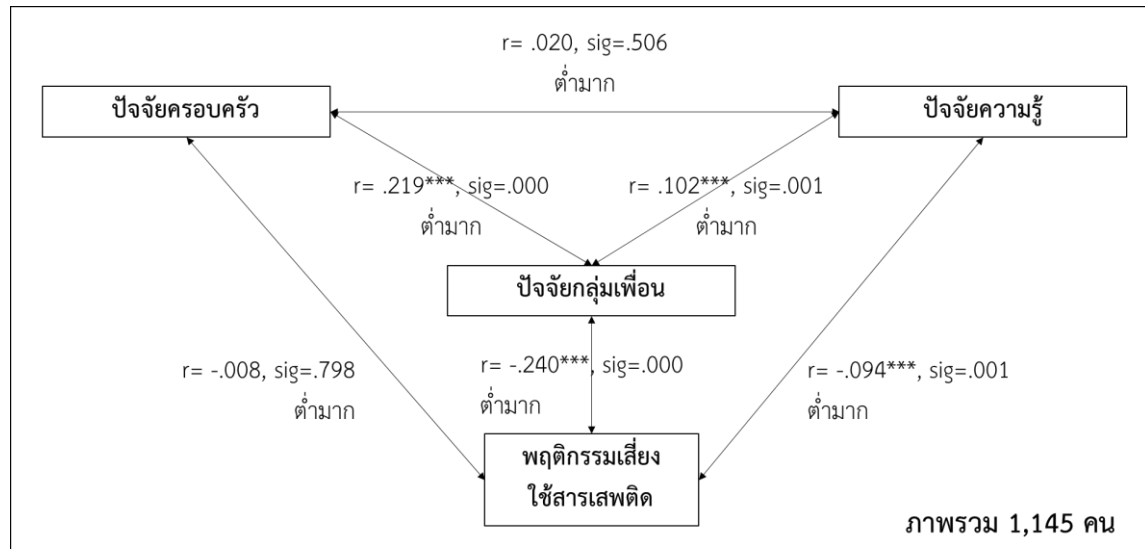
1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเยาวชนคนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละ เพศของกลุ่มตัวอย่างเยาวชนคนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	498	43.5
ชาย	647	56.5
รวม	1,145	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเยาวชนคนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.5 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 43.5

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดในการจำแนกกลุ่มเพศชายและเพศหญิงของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

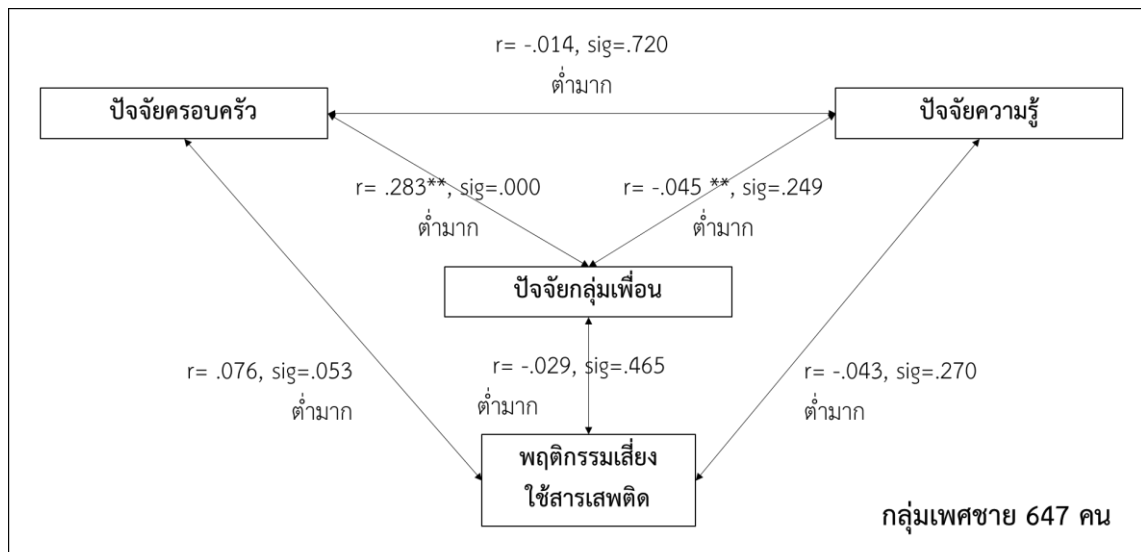

ภาพที่ 2 ค่าความสัมพันธ์ (r) ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดโดยภาพรวมของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตารางที่ 3 ค่าความสัมพันธ์ (r) ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดในการจำแนกกลุ่มเพศชายและเพศหญิงของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

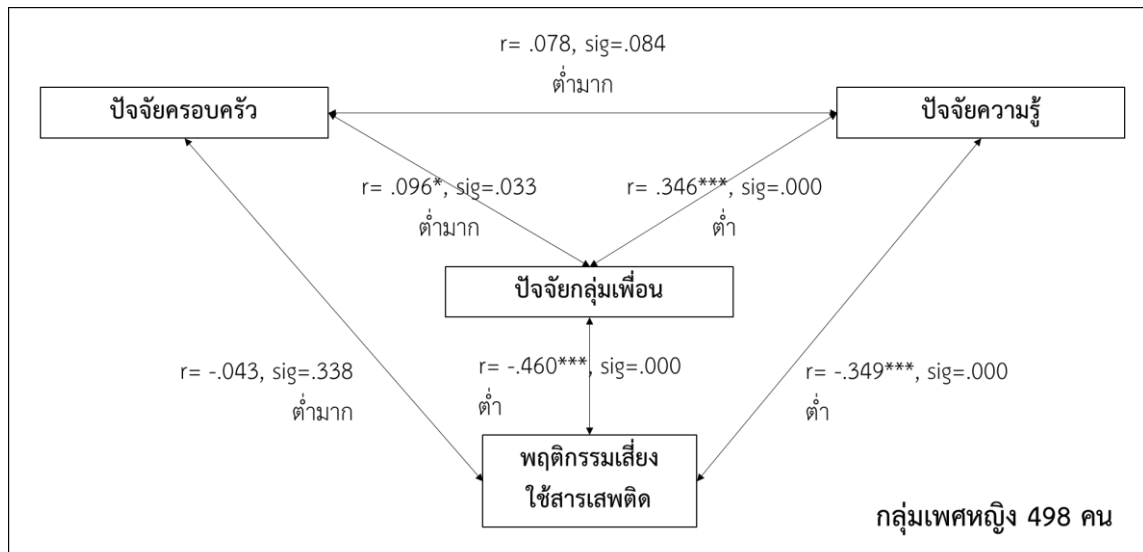
ปัจจัย	พฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติด		
	เพศชาย (647 คน)	เพศหญิง (468 คน)	รวม (1145 คน)
ปัจจัยด้านครอบครัว	.076 (ต่ำมาก)	-.043 (ต่ำมาก)	-.008 (ต่ำมาก)
ปัจจัยด้านความรู้	-.043 (ต่ำมาก)	-.349*** (ต่ำ)	-.094*** (ต่ำมาก)
ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน	-.029 (ต่ำมาก)	-.460*** (ต่ำ)	-.240*** (ต่ำมาก)

จากภาพที่ 2 – ตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมปัจจัยความรู้ ($r=-.094, sig=.001$) และปัจจัยกลุ่มเพื่อน ($r=-.240, sig=.000$) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนปัจจัยครอบครัว ($r=-.008, sig=.798$) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับต่ำมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนไทยที่มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดสูง และมีกลุ่มเพื่อนที่ดีจะมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดลดน้อยลง

ภาพที่ 3 ค่าความสัมพันธ์ (r) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว ปัจจัยความรู้ และปัจจัยกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดในการจำแนกกลุ่มเพศชายของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

จากภาพที่ 3 พบว่า เยาวชนไทยกลุ่มเพศชายที่มีปัจจัยครอบครัว ($r=.076, sig=.053$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับต่ำมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยความรู้ ($r=-.043, sig=.270$) และปัจจัยกลุ่มเพื่อน ($r=-.029, sig=.465$) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับต่ำมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนไทยกลุ่มเพศชายนั้น หากมีปัจจัยครอบครัวที่ดี มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดสูง และมีกลุ่มเพื่อนที่ดีไม่ขึ้นอยู่กับการมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติด

ภาพที่ 4 ค่าความสัมพันธ์ (r) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว ความรู้ และกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดในการจำแนกกลุ่มเพศหญิงของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

จากภาพที่ 4 พบว่า เยาวชนไทยกลุ่มเพศหญิงที่มีปัจจัยความรู้ ($r = -.349, sig = .000$) และปัจจัยกลุ่มเพื่อน ($r = -.460, sig = .000$) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนปัจจัยครอบครัว ($r = -.043, sig = .338$) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับค่าต่ำมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนไทยที่มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดสูง และมีกลุ่มเพื่อนที่ดีจะมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดลดลง

สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลตามประเด็นดังนี้

1. เยาวชนไทยกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิงที่มีปัจจัยครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนไทยกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิงที่มีปัจจัยครอบครัวที่ดีหรือไม่ดี มีการทะเลาะภายในครอบครัวจะมากหรือน้อย หรือแม้แต่มีการอบรมสั่งสอนเยาวชน และการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวดีหรือไม่ดีนั้นก็ไม่ได้ทำให้พฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดลดลงหรือเพิ่มมากขึ้น ข้อค้นพบจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะสถาบันครอบครัวนั้นจะแตกต่างจากสถาบันอื่น ๆ เพราะกล่าวได้ว่าสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานแรกที่สุดและมีความสำคัญยิ่งของสังคม เป็นขั้นมูลฐานที่เป็นจุดเริ่มต้นของสถาบันทั้งหลาย ซึ่งจะแตกต่างจากสถาบันการศึกษา สถาบันเศรษฐกิจ และสถาบันการปกครอง หรือสถาบันอื่น ๆ เป็นรากฐานที่สำคัญที่สุด

ของสังคม อีกทั้งครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานทางการศึกษาของสังคมที่เป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ ฝึกฝนและอบรมให้สมาชิกได้เรียนรู้ ให้การศึกษา สร้างเยาวชนให้รู้จักระเบียบสังคมหรือการขัดเกลาทาง สังคมในปัจจุบัน มีเจตคติและพฤติกรรมต่าง ๆ ตติมาจากครอบครัวเดิมไม่มากนักน้อยที่สามารถสร้าง คุณภาพชีวิตที่ดีให้กับเยาวชน แต่ขณะเดียวกันระหว่างความสัมพันธ์ ความใกล้ชิดแบบครอบครัว ก็ไม่ สามารถที่จะทำให้เยาวชนเชื่อฟัง หรือมีความกลัว ซึ่งต่างจากสถาบันการศึกษา และกลุ่มเพื่อน จึงทำให้ ปรากฏการณ์เหล่านี้กลับพบว่าเยาวชนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาที่มีปัจจัยครอบครัวไม่มี สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติด ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับสอดคล้องกับเจตนัสฤกษ์ สักขพันธ์, เก็ดถวา บุญปรากฏ, ชิตชนก เจริญเชาว์, อภิรักษ์ จันทวงศ์ และปกรณ์ ลิ้มโยธิน (2563) ที่พบว่า ปัจจัย ครอบครัว และการอยู่กับบิดาหรือมารดาไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของวารภรณ์ มั่งคั่ง จินตนา วัชรสินธุ์ และวรรณิ เตียววิเศษ (2559) ที่พบว่า รูปแบบครอบครัวที่อยู่กับบิดาหรือมารดาคนเดียว ครอบครัวที่อยู่กับบิดาหรือมารดาเลี้ยง ครอบครัวที่อยู่ กับญาติ การทำหน้าที่ของครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นชาย

2. เยาวชนไทยกลุ่มเพศหญิงที่มีปัจจัยความรู้มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนไทยกลุ่มเพศหญิงที่มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด สูง จะมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดลดลง ในขณะที่เยาวชนไทยกลุ่มเพศชายกลับพบว่าปัจจัยความรู้มี ความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อ กลุ่มเยาวชนไทยกลุ่มเพศชายนั้น ซึ่งแม้จะมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดสูง และมีกลุ่มเพื่อนที่ดีไม่ขึ้นอยู่กับ การมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดที่ลดลง ข้อค้นพบจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะสถาบันการศึกษา เป็นสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาความรู้ บ่มเพาะเยาวชนในสังคมให้เป็นคนดี และมีคุณภาพ มีหน้าที่ ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ วัฒนธรรมอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต สร้างบุคลิกภาพให้กับเยาวชน และผลิต กำลังคนให้เป็นแรงงานสำคัญทางเศรษฐกิจ จึงทำให้ปรากฏการณ์เหล่านี้มีสัมพันธ์กันที่ทำให้เยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาจะมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดจะมากหรือน้อย หากเยาวชนมีความรู้ สูงก็จะทำให้เยาวชนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดลดลง แต่ใน ขณะเดียวกันหากเยาวชนมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดต่ำก็จะทำให้เยาวชนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา มีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ของณัฐวรรณ รอดการทุกซ์, กุลทัต หงส์ชยางกูร และพงศ์เทพ สุธีรัฐ (2560) ที่พบว่า ความรู้ประสบการณ์ ในกระบวนการเลิกใช้สารเสพติดที่เกิดจากอุดมการณ์ที่แน่วแน่ที่ได้มาจากตนเอง และสอดคล้องกับ สุพร กาวินา, กิตติพัทธ์ เอี่ยมรอด และบุญยานุช เดชบริบูรณ์ (2560) พบว่า รูปแบบการป้องกันการ กลับไปเสพยาของผู้ที่เข้ารับการรักษาสารเสพติด ประกอบด้วย ด้านการวางแผน: การเพิ่ม ศักยภาพ ผู้รับผิดชอบงานสารเสพติด การศึกษาบริบท ส่งเสริมให้ความรู้ ด้านการดำเนินงาน: การมีส่วนร่วม และ สร้างแรงจูงใจ ด้านการตรวจสอบผล/ประเมินผล: และนอกจากนี้สอดคล้องกับเจตนัสฤกษ์ สักขพันธ์,

เก็ดถวา บุญปรากฏ, ชิดชนก เชิงเซาว์, อภิรัชช จันทวงศ์ และปกรณ์ ลัมโยธิน (2563) ที่พบว่า เพศ ความรูของเยาวชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเยาวชนที่มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดจะช่วยให้เกิดภูมิคุ้มกัน และไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด แต่ใน ขณะเดียวกันหากเยาวชนขาดความรู้เรื่องสารเสพติดแล้วก็มีโอกาสที่จะถูกทำร้ายให้เสพยา

3. เยาวชนไทยกลุ่มเพศหญิงที่มีปัจจัยกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนไทยกลุ่มเพศหญิงที่มีกลุ่มเพื่อนที่ดีจะมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดลดน้อยลง ในขณะที่เยาวชนไทยกลุ่มเพศชายที่มีปัจจัยกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเยาวชนไทยกลุ่มเพศชายนั้น ซึ่งแม้จะมีกลุ่มเพื่อนที่ดีไม่ขึ้นอยู่กับการมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดที่ลดลง ข้อค้นพบจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มเพื่อนเป็นบุคคลสำคัญในชีวิตของเยาวชนที่พูดคุยกันได้หลายเรื่อง หลายด้าน สามารถแบ่งปันเรื่องราวในชีวิตประจำวันให้กันฟังได้อย่างไม่เคอะเขิน สามารถหยอกล้อและล้อเล่นกันได้โดยไม่ถือสา จึงทำให้ปรากฏการณ์เหล่านี้มีสัมพันธ์กันที่ทำให้เยาวชนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาจะมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดจะมากหรือน้อย หากเยาวชนมีกลุ่มเพื่อนดีก็จะทำให้เยาวชนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดลดน้อยลง แต่ในขณะเดียวกันหากเยาวชนมีกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็จะทำให้เยาวชนไทยในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของเจตนัสฤกษ์ สัจพันธ์ (2554) ได้ค้นพบจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า ปัจจัยกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะการปรับตัวเข้าหาเพื่อนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษา และเห็นได้ว่าปัจจัยกลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทที่สำคัญที่จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป เช่นเดียวกับงานของณัชฎาวรรณ รอดการทุกข์ กุลทัต หงส์ชยางกูร และพงศ์เทพ สุธีรวุฒิ (2560) ที่พบว่า เพื่อนมีบทบาทหน้าที่ในการบำบัดรักษาผู้ใช้สารเสพติดสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการบำบัดรักษาในปัจจุบันได้ และสอดคล้องกับ สุพร กาวินา กิตติพัทธ์ เอี่ยมรอด และบุญยานุช เดชบริบูรณ์ (2560) พบว่า การสร้างกลุ่มเพื่อนที่ดีช่วยเพื่อนในการติดตามพฤติกรรมกลับไปใช้สารเสพติดซ้ำลดลง สอดคล้องกับเจตนัสฤกษ์ สัจพันธ์, เก็ดถวา บุญปรากฏ, ชิดชนก เชิงเซาว์, อภิรัชช จันทวงศ์ และปกรณ์ ลัมโยธิน (2563) ที่พบว่า กลุ่มเพื่อนของเยาวชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเยาวชนที่มีกลุ่มเพื่อนที่ดี ก็จะทำให้เยาวชนห่างไกลจากพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดได้ แต่ในขณะเดียวกัน หากกลุ่มเพื่อนไม่ดี และเยาวชนขาดความรู้เรื่องสารเสพติดแล้วก็มีโอกาสที่จะถูกเพื่อนทำร้ายให้เสพยา ประกอบกับต้องการให้เพื่อนยอมรับเข้ากลุ่มด้วยก็จะยอมทำตามที่เพื่อนต้องการซึ่งเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นในปัจจุบันที่จะสนใจเพื่อนมากกว่าครอบครัว อยากจะทำอย่างที่คุณทำ ซึ่งกลุ่มเพื่อนมักจะมีบทบาทหรืออิทธิพลที่จะชักชวนหรือมีแนวโน้มให้ทำผิดกฎหมาย ทั้งชวนให้ หนีเรียนไปเที่ยวตามสถานบันเทิงไปรวมงานสังสรรค์ และเที่ยวเตร่เพื่อเข้าสังคม

เอกสารอ้างอิง

- Cohen, J. (1988). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences (2nd ed.)*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- กิตติศักดิ์ จังพานิช. (2558). ปัจจัยป้องกันกลุ่มเสี่ยงติดยาเสพติดของผู้ที่มีความเสี่ยงในการใช้ยาเสพติด: กรณีศึกษา จังหวัดราชบุรี. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี*, 11 (3), 37-42.
- เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์, เก็ดถวา บุญปรากฏ, ชิตชนก เชียงเช่าว, อภิรักษ์ จันทวงศ์ และปกรณ์ ลีมโยธิน. (2563, กันยายน - ธันวาคม). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*. 31(3): 88-103
- เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์, ชิตชนก เชียงเช่าว และเกษตรชัย และหิม. (2562, กันยายน-ธันวาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับเศรษฐกิจชุมชนที่นำไปสู่การสร้างความเข้มแข็งชุมชนในอำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. 30(3): 61-79.
- เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์. (2554). *โมเดลเชิงสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอนิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนามนุษย์และสังคม) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- ณัชฎาวรรณ รอดการทุกข์, กุลทัต หงษ์ขยางกูร และพงศ์เทพ สุธีรวุฒิ. (2560). กระบวนการเลิกใช้สารเสพติดก่อนเข้าสู่การเป็นสมาชิกกลุ่มที่เห็นต่างในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 4 อำเภอ จังหวัดสงขลา. *วิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 28 (3), 89-97.
- รชดี บินหวัง, และเกษตรชัย และหิม. (2559). สภาพและปัญหาในการจัดการปัญหาเสพติดในกลุ่มเยาวชนไทยมุสลิม ชุมชนบ้านดอนขี้เหล็ก ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 56 (1): 1-33.
- ระบบสถิติทางการทะเบียน. (2562). *สถิติประชากรและบ้าน*. ค้นเมื่อ 2 กันยายน 2562, จาก: http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php.
- วราภรณ์ มั่งคั่ง จินตนา วัชรสินธุ์ และวรรณิ เดียววิศเรศ. (2559). ปัจจัยครอบครัวที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งหนึ่ง. *วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา*, 11 (2), 53-63
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2561). *รายงานผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศ ประจำปี 2561*. กรุงเทพฯ: ส่วนปฏิบัติการข่าวและปราบปรามยาเสพติด 10 สำนักปราบปรามยาเสพติด และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

สุพร กาวินำ, กิตติพัทธ์ เอี่ยมรอด, และบุญยานุช เดชบริบูรณ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการป้องกันการ
กลับไปเสพยา ของผู้ที่เข้ารับการบำบัดรักษาสารเสพติด ในสถานบริการสาธารณสุข จังหวัดตาก.
สักทอง: วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 23 (2), 174-186.